

Empirikus vizsgálati mód három névszói esetrag jelentéseinek elkülönítésére

Pomázi Bence

Eötvös Loránd Tudományegyetem
ELKH Nyelvtudományi Kutatóközpont

Összefoglaló

A tanulmány egy empirikus módszert kínál három magyar névszói esetrag jelentéseinek elkülönítésére. A három vizsgált esetrag a *-nak/-nek*, a *-hoz/-hez/-höz* és a *-nál/-nél*, mindegyik gazdag poliszém jelentésstruktúrával rendelkezik. A vizsgálat célja az volt, hogy meg lehessen állapítani az egyes jelentéseket, mégpedig anyanyelvi beszélők intuíciói alapján. Ehhez egy előzetes korpusz alapú vizsgálat után csoportosítási feladatot végeztetem 25 anyanyelvi beszélővel, akiknek a feladata az volt, hogy a kiválasztott esetragok 20–20 előfordulásából tetszőleges csoportokat állítsanak fel a ragok jelentése alapján. Az adatokon Past szoftverrel hierarchikus klaszteranalízist végeztem, az eredmények dendrogramon ábrázolhatók. A dendrogramról leolvasható csoportok az egyes ragok jelentéseinek elrendezéséről árulnak el sokat a poliszém jelentéshálózatban.

Kulcsszavak: poliszémia, ragpoliszémia, hierarchikus klaszteranalízis, csoportosítás

1. Bevezetés¹

A tanulmány bemutat egy olyan empirikus vizsgálati módot a ragpoliszémia jelenségének kutatására, amelyet magyar nyelvi anyagra még nem alkalmaztak. A három vizsgált névszói esetrag a *-nak/-nek*, a *-hoz/-hez/-höz* és a *-nál/-nél*. Az első kettő történetileg latívszói irányulással rendelkező esetrag, a harmadik lokatívuszi esetrag. Mindhárom esetrag poliszém jelentésstruktúrával rendelkezik, a tanulmány pedig arra a kérdésre keresi a választ, hogy az egyes jelentések elkülöníthetők-e nyelvhasználói intuíciók alapján.

A vizsgálat alapját Sandra és Rice kísérlete adja (Sandra–Rice 1995), akik angol prepozíciók jelentéshálózatát kutatták olyan módon, hogy anyanyelvi beszélőkkel végeztettek csoportosítási feladatot. A csoportosítási feladat során az adatközlők saját intuícióik segítségével jelentésbeli hasonlóság alapján csoportokat hoznak létre a nekik bemutatott nyelvi adatokból. A létrehozott csoportokból a Past

¹ Az Információs és Technológiai Minisztérium ÚNKP-19-3 kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának szakmai támogatásával készült. Előadásként elhangzott a Nyelvészdoktoranduszok 23. Országos Konferenciáján 2019. november 28-án. A tanulmány egy korábban, angol nyelven megjelent cikk kibővített változata: Pomázi (2019). A magyar nyelvű tanulmány nagyobb hangsúlyt fektet a jelentéshálózatok egyes kapcsolatainak bemutatására. Ennek megfelelően a csoportosítási feladat mondataiból többet bemutat, így képes rámutatni új, lehetséges strukturális és szemantikai motivációkra a csoportosítás során.

szoftver² segítségével hierarchikus klaszteranalízist végeztem, a szoftver az eredményeket dendrogramon ábrázolta. A dendrogram a tipikus együttállásokat szemlélteti. Az eredeti módszertanon bizonyos pontokon változtattam az eredmények nagyobb megbízhatósága érdekében. A tanulmány fő fókuszja a *-nak/-nek* rag jelentésszerkezetének bemutatása az eredmények alapján, viszont a másik két raggal és a módszerrel kapcsolatban is le lehet vonni következtetéseket. A kísérlet központi kérdése az, hogy mennyire felelnek meg a nyelvhasználói gyakorlati tudáson alapuló csoportosítások a nyelvészeti szempontok alapján felállított csoportosításoknak, illetve hogy a vizsgált esetragok jelentésszerkezetében a nyelvhasználói intuíció alapján hol lehet nagyobb jelentéscsoportokat feltételezni.

A tanulmány az elméleti keret bemutatásával indít (2.), ezt követi a módszer leírása (3.). A csoportosítási feladatot megelőző korpuszvizsgálat ismertetése (3.1.) után az eredmények következnek (4.). A tanulmány összegzéssel zárul (5.).

2. Elméleti háttér

A kutatás elméleti háttere a funkcionális kognitív nyelvelírás (vö. pl. Tolcsvai Nagy 2013; 2017a; Langacker 1987; 2008), azon belül is a kognitív szemantika (Lakoff 1987; Johnson 1987). A kognitív szemantika kiemeli, hogy a grammatikai elemek jelentése a lexikálisabb jelentésű nyelvi elemekhez hasonlóan szerkezetes, bár a jelentésüket a lexikális elemekéhez képest kevesebb alszerkezet jellemzi; a jelentésük sematikusabb, mint a lexikális jelentésű szavaké; viszonyt konstruálnak meg, elsődlegesen főként téri viszonyt (Tolcsvai Nagy 2017b: 371).

A magyar névszói esetragokra jellemző a polisziémia. A polisziémiát a kognitív nyelvészet a kategorizációval összefüggésben vizsgálja (Lewandowska-Tomaszczyk 2007: 140), és a prototípuselvű kategorizációt érvényesíti (vö. Rosch 1973). A prototípuselvű kategorizáció alapján a kategória elemei nem egyformán jók, vannak központibb kategóriatagok, amelyek az elvont közös tulajdonságok közül többel rendelkeznek, illetve vannak periférikusabb kategóriatagok, amelyek kevesebbel. A legtöbb közös tulajdonsággal rendelkező kategóriaelem a prototípus, a többi elem pedig ehhez képest helyezkedik el közelebb vagy távolabb (Kövecses–Benczes 2010: 29).

A polisziémia jelentéskiterjesztés eredménye (Tolcsvai Nagy 2013: 235), a jelentés kiterjesztése pedig motivált (Radden–Panther 2004: 15), a kiterjesztés kognitív motivációját pedig a prototípus szolgáltatja (Lewandowska-Tomaszczyk 2007: 148). Tolcsvai Nagy Gábor (2013: 240) a következőket emeli ki a prototipikus jelentésről: a prototipikus jelentés a legközvetlenebbül megtapasztalható viszonyt konstruálja meg; ez a jelentések közül az első, amely kontextus nélkül előhívódik, illetve általában történetileg is ez az elsődleges jelentés. Ez összefügg azzal is, hogy a magyar névszói esetragok a kezdetekben leggyakrabban valamilyen helyviszonyt fejeztek ki (Korompay 1991: 299).³

A polisziémiakutatás több kérdést is felvet. Nehéz megállapítani, hogy honnantól számít egy jelentés új jelentésnek. Érdeemes kontinuumot feltételezni a szemantikai

² Elérhető: <https://folk.uio.no/ohammer/past/> [utolsó letöltés: 2020. 10. 16.]

³ A *-nak/-nek* rag esetében kérdésként merül fel az is, hogy az alacsony gyakorisággal előforduló téri viszony kifejezése prototípusnak számít-e a szinkrón nyelvallapotban. A jelen tanulmány ezt a kérdést nem kívánja eldönteni.

meghatározatlanság és a poliszémia között (Cuyckens–Zawada 2001: xvi). A jelentések kiterjesztése általában a konkrét → elvont irányban történik. Az esetragok általában két sematikus figura valamilyen viszonyát konstruálják meg, az új jelentés pedig létrejöhet a figurák jellegének megváltozásától, a közöttük lévő viszony megváltozásától, és annak a kognitív tartománynak a megváltozásától is, amelyben az adott viszony feldolgozható (Tolcsvai Nagy 2013: 249).

A kísérlet szempontjából is fontos, hogy az esetragok jelentését önmagukban természetesen nem lehet vizsgálni. Langacker (1987: 277) kiemeli, hogy a nyelvi elemek nem önmagukban fordulnak elő, hanem nagyobb struktúrákban, kompozitumszerkezetekben. A kompozitumszerkezetek olyan összetett jelentésszerkezetek, amelyek elemei a komponensszerkezetek, ezek közül az egyik részletezőbb jelentésű (ebben az esetben a névszói tő), a másik sematikusabb (a rag), közöttük pedig kölcsönös szemantikai viszony van. Ez azért fontos, mert az adatközlőket a csoportosítási feladat során valószínűleg befolyásolni fogja annak a névszónak a jelentése is, amelyen előfordul az adott rag, illetve tágabban az ige természete, valamint a mondat által vázolt jelenet is. Az egyes ragok jelentése tehát abban a támogató közegben, kontextusban értelmezhető, amelyben előfordulnak. A szemantikai kölcsönösség viszont azt jelenti, hogy az alaptag (leggyakrabban ige) és a szintaktikai viszonyt jelölő névszói esetrag alszerkezetei között megfelelések vannak, tehát nem elég pusztán az alaptag megváltoztatásának betudni az újabb funkció megjelenését a névszói esetrag jelentésszerkezetében, mivel a jelentés kiterjesztődése motívált az esetrag jelentéshálózatában.

3. Módszertan

Az itt bemutatott vizsgálati mód egy csoportosítási feladat. 25 anyanyelvi beszélőt kértem meg a feladat elvégzésére, mindegyikük valamilyen nyelvészeti vagy nyelvtanár szakos egyetemi hallgató, mester szintű diplomával nyelvészeti szakból senki nem rendelkezik. Mindegyik adatközlő mindegyik ragból 20 kártyán kapta meg a csoportosítandó nyelvi adatokat. A kártyákon pontosan egyszer szerepelt a kiválasztott raggal ellátott szó, az adott ragot pedig vastaggal szedtem. A mondatok egyszerűsített korpuszadatok voltak, és egy előzetes vizsgálat során válogattam ki őket, ennek módját l. a 3.1.-ben.

3.1. Az előzetes korpusz alapú vizsgálat

Az előzetes vizsgálatához a Magyar Nemzeti Szövegtár adatbázisát használtam (v2.0.5.; l. Oravecz–Váradi–Sass 2014). A korpuszban olyan névszókra kerestem, amelyek az adott esetalakban szerepelnek. Ebből azután véletlenszerűen rendezett listákat hívtam le: a *-nak/-nek* raggal 500 tokenes véletlen listát (mivel a kutatás fő fókusza ez volt), a *-hoz/-hez/-höz* és a *-nál/-nél* raggal pedig 100–100 tokenes véletlen listát, az ismétlődő adatokat kiszűrtem. Ezeket az adatokat kézzel elemeztem aszerint, hogy az adott raggal szereplő névszó milyen funkciót tölt be a saját konstrukciójában. Ehhez megvizsgáltam a szóvegszók szövegkörnyezetét, és megnéztem, milyen viszonyok kidolgozásában vesznek részt a ragos névszók. Ezáltal kiderült, hogy az egyes funkciók milyen gyakorisággal fordulnak elő a korpuszban.

A korpuszvizsgálatra azért is volt szükség, mert szerettem volna biztosítani, hogy minden funkciónak szerepeljen legalább egy azt képviselő mondata a kártyákon,

illetve szerettem volna kikerülni, hogy bármelyik funkció (ezen az egy, biztosított kártyán túl) alul vagy felül legyen reprezentálva. A korpuszban megjelenő funkciók mellett a szakirodalom (vö. Rácz–Szemere 1985; Keszler 2000) listáit is áttekintettem, így ha a véletlen listában nem is fordult elő egy funkció, a kártyák közé innen bekerült. Az 1–3. táblázat bemutatja a ragok jelentéshálózatában az előzetes vizsgálat során elkülönített funkciókat a véletlen listában megjelenő előfordulási arányukkal. A csillaggal (*) jelöltek a véletlen listában nem fordultak elő.

Az 1. táblázat a *-nak/-nek* ragos névszó által betöltött funkciókat listázza a gyakoriságukkal együtt. Minden funkció alatt feltüntettem egy jellemző mondatot, ezekben a *-nak/-nek* ragot a kártyákon megjelenített módhoz hasonlóan vastagon szedtem.

Funkció	Előfordulási arány
vmivel összetartozás (hagyományosan genitívusz): • <i>A fiúnak a könyve került hozzám.</i>	41%
egy (tranzakciós) folyamat térbeli végpontja úgy, hogy a <i>-nak/-nek</i> ragos névszó egy mozgatott tárgy recipiense; illetve egy folyamat kedvezményezettje vagy kárvalottja (hagyományosan datívusz): • <i>A diákoknak kiosztották a félévi bizonyítványt.</i>	25%
mentális folyamat, kiértékelés végpontja • <i>János festőnek kiváló.</i>	13%
a hagyományos datívusz és genitívusz közötti átmenetek: 1. datívusz possesszívusz: • <i>Vége a hangoskodásnak.</i> 2. birtokos részeshatározó: • <i>A bizottságnak egy hónap áll rendelkezésére.</i>	8,6%
egy folyamat ágense/experiense: • <i>Az alperesnek fizetnie kell.</i>	5,4%
egy jelenet, esemény (motiváló) okának kifejezése: • <i>Mi mindig örülünk egymásnak.</i>	3,8%
mozgásos folyamat végpontjának, irányának kifejezése: • <i>A szörfös a parti köveknek csapódott.</i>	1,4%
egy folyamat által bekövetkezett eredményállapot kifejezése: • <i>A nagymamám a málnát szörpnek teszi el.</i>	0,8%
*etikai datívusz: egy diszkurzív jelenetben való belső érintettség kifejezése: • <i>Csak le ne verjen nekem valamit!</i>	-

1. táblázat

A *-nak/-nek* ragos névszók funkciói a korpuszban a véletlen minta alapján

A táblázathoz az alábbi megjegyzéseket érdemes tenni. Egyrészt az egyes kategóriákat funkciók alapján különítettem el elsődlegesen, mégis nyilvánvaló, hogy bizonyos kategóriák ehhez járuló konstrukciós sémái strukturálisan sajátosak. A datívusz possesszívusz szerkezet alaptagja például a birtoklást kifejező *van/nincs* ige, amely vonzata a *-nak/-nek* ragos névszó. A birtokos részeshatározó olyan szerkezet, amelyben a birtokos és a birtoktárgy közötti személybeli egyeztetés morfológiailag

is kidolgozásra kerül a birtokos személyjel által, a *-nak/-nek* ragos névszó által kifejezett szereplő pedig egyszerre értelmezhető a folyamat kedvezményezettjeként (vagy kárvallottjaként), illetve birtokosként is (vö. Elekfi 1993). A birtokos részes-határozó a datívuszi viszonyhoz áll közelebb szemantikailag, mivel a jelenet kedvezményezettjeként is feldolgozható a *-nak/-nek* ragos névszó a szerkezetben, míg a datívusz possesszívusz a genitívuszi viszonyhoz áll közelebb: birtoklást fejez ki.

A hagyományos értelemben vett genitívuszi viszonyokat nem válogattam külön, egységesen összetartozási viszonyként kezeltem őket (vö. Hadrovics 1969: 139–177). Szintén sajátos az etikai datívusz esete, amely jellemzően az egyes szám első személyű, datívuszi esetalakban álló személyes névmási formában (*nekem*) fordul elő, így ebben az esetben nem lehetett ragos névszóként szerepeltetni a kártyán.

Láthatjuk azt is, hogy a jelentésszerkezet két nagyobb csomópontját a hagyományos értelemben vett genitívuszi és datívuszi viszonyok adják. A magyar morfológiai kutatásokban él az a vita, hogy a birtokos viszony beletartozik-e a *-nak/-nek* rag poliszém jelentéshálózatába, vagy ebben az esetben már homonímiát érdemes feltételezni (vö. Ladányi 2008; 2017).⁴ A homonímiát támogatják a többi viszonytól való jellegzetes strukturális eltérések: ez az egyetlen olyan szerkezetítípus, amelyben a *-nak/-nek* ragos névszó minden esetben egy másik névszónak van alárendelve, illetve a viszony a szerkezet fején is jelölve van, a birtokos személyjel által (Ladányi 2008: 533). Azonban a poliszémia melletti érv lehet az, ha az adatközlők a feldolgozás módjában analógiát éreznek, valamint ha az átmeneti jelentések (birtokos részes-határozó és datívusz possesszívusz) egyik vagy másik csoporthoz közelebb kerülnek majd a klaszteranalízisben.

A 2. táblázat a *-hoz/-hez/-höz* rag korpuszban előforduló funkcióit szemlélteti.

Funkció	Előfordulási arány
vmivel való összetartozás kifejezése: • <i>Az agave a liliomok családjához kapcsolódik.</i>	22%
absztrakt végcél kifejezése: • <i>A háztartások alkalmazkodtak a valósághoz.</i>	22%
folyamat konkrét térbeli céljának kifejezése: • <i>Nórát az ügyfélszolgálathoz irányítják.</i>	18%
folyamat elvont térbeli céljának kifejezése: • <i>A szervezet eddig csak egyszer fordult bírósághoz.</i>	17%
mentális folyamat vagy kiértékelés végpontjának kifejezése: • <i>A régebbi LG mobilhoz képest meglehetősen furcsán néz ki az új.</i>	16%
konkrét végcél kifejezése: • <i>Az alapítványhoz minimum tíz fő kellene.</i>	3%
egy folyamat címzettjének (recipiensének) kifejezése: • <i>A tévéműsor az idősebbekhez szól.</i>	1%

2. táblázat

A *-hoz/-hez/-höz* ragos névszók funkciói a korpuszban a véletlen minta alapján

⁴ A kérdés vizsgálatához generatív grammatikai keretben vö. még Szabolcsi (1992).

A 3. táblázat a *-nál/-nél* ragos névszók funkcióit mutatja be. Itt is volt a szakirodalomban listázott, de a véletlen mintában nem szereplő funkció, ezt most is csillag (*) jelöli.

Funkció	Előfordulási arány
vmivel való összetartozás kifejezése: • <i>Zsuzsa egy televíziós cégnél dolgozik.</i>	22%
konkrét térbeli pont kifejezése: • <i>Csak öt percig maradtam anyámnál.</i>	20%
vmivel való összehasonlítás kifejezése: • <i>A számlám a vártnál lényegesen magasabb.</i>	19%
idő/alkalom kifejezése: • <i>Az ír teniszező 6:0, 5:1-nél feladta a meccset.</i>	19%
absztrakt térbeli pont kifejezése: • <i>Néhány szervezetnél lassabban mennek a dolgok.</i>	14%
hely / külső állapot kifejezése: • <i>Marianna a konyhában ült gyertyafénynél.</i>	2%
tekintet / szempont kifejezése: • <i>A színészeknél Dr. House karaktere a legnépszerűbb.</i>	2%
* állapot kifejezése: • <i>A sérült férfi öt percig nem volt tudatánál.</i>	-

3. táblázat

A *-nál/-nél* ragos névszók funkciói a korpuszban a véletlen minta alapján

Az eredményekből érdemes megjegyezni, hogy a prototípusként elgondolt, konkrét térbeli viszonyokat kifejező jelentések a *-hoz/-hez/-höz* és a *-nál/-nél* ragnál valóban dominánsak, viszont a *-nak/-nek* rag esetében az egyik legkevesebbszer előforduló funkció volt ez. Ami miatt prototípusként érdemes számolni vele mégis, az az, hogy ez szolgáltatja a kognitív motivációt a jelentés kiterjesztésében.

3.2. A csoportosítási feladat

A csoportosítási feladat mintáját Sandra és Rice (1995) kísérlete adta, akik az angol *in*, *over* és *at* prepozíciókkal végeztek hasonló vizsgálatot. Ők is 20–20 kártyát használtak stimulusként, a kezelhetősége miatt ezt a számot megtartottam a kísérlet során, viszont az a módszer, ahogy kiválasztottam a példamondatokat a kártyákra, különbözik az eredetitől. Sandra és Rice előhívásos tesztet végeztek egyetemistákkal: a mondatoknak tartalmaznia kellett az adott előljárósztót; majd ezek közül választottak ki véletlenszerűen 20-at a kártyákra.

A mostani kísérlethez először is biztosítottam, hogy az 1–3. táblázatokban bemutatott funkciók legalább egy kártyán szerepeljenek. A fennmaradó helyekre pedig egy funkciók szerint reprezentatív mintából választottam véletlenszerűen. Az így összeállított 20 kártyának az elején szerepeltek az egyszerűsített MNSZ-mondatok, amelyekben a vizsgált esetrag vastaggal volt szedve. A kártyák hátulján a lejegyzést segítő kódszám szerepelt, ezt azonban az adatközlők nem látták. Minden adatközlő mindhárom sorozatot megkapta. Az adatközlők véletlen sorrendben kapták meg a

paklikat is, és azokon belül is kevert sorrendben voltak a kártyák: a sorrend tehát nem lehetett az eredményt befolyásoló tényező. A feladatnak időkorlátja nem volt, az utasítást a feladat közben mindvégig látták az adatközlők. Ez a következő volt:

- (1) Rendezze a kártyákat tetszőleges számú csoportba aszerint, hogy a [X]⁵ rag milyen jelentésben szerepel az adott mondatban!

A feladat szövegéből szándékosan voltak kihagyva olyan nyelvészeti terminusok, mint funkció, viszony vagy eset. Az adatközlők tetszőleges számú csoportot hozhattak létre az egyes sorozatokból. Az eredményeket a csoportosítás után számosítottam, Past szoftverrel lejegyeztem, a szoftver az adatokon hierarchikus klaszteranalízist végzett, ennek az eredményét pedig dendrogramon ábrázolta. A dendrogram azt mutatja meg, hogy a 25 adatközlő szerint melyek azok a jelentések, amelyek közelebb állnak egymáshoz, és melyek azok, amelyek távolabb vannak egymástól. Ezt az ábrázolási módot Divjak és Gries (2008) a poliszém jelentéshálózat sugaras elrendeződéséhez hasonlítják. A *-nak/-nek* rag dendrogramját az 1. ábra szemlélteti.

A gráf X tengelyén a számok a kártyák kódszámát jelentik (a közölt nyelvi adatoknál a továbbiakban ezeket #-tel jelölöm). Az Y tengely *Similarity* 'hasonlóság' felirata pedig arra utal, hogy onnan olvashatjuk le, milyen valószínűséggel csoportosították egybe az egyes kártyákat az adatközlők, ez az érték 0-tól 1-ig terjedhet. Az ábrát alulról felfelé kell értelmezni, a szétváló ágak jelzik az elkülönüléseket: minél lejjebb válik szét a gráf egyik ága, annál távolabb állnak a jelentések egymástól. Kétféle szélsőséges forgatókönyv lett volna lehetséges: ha a beszélők minden kártyából önálló csoportot alkottak volna, akkor 20 különálló ágat láthatnánk; amennyiben pedig egyetlen csoportot hoztak volna létre a 20 kártyából, akkor az Y tengely tetején látnánk egyetlen vízszintes csíkot.

4. Eredmények

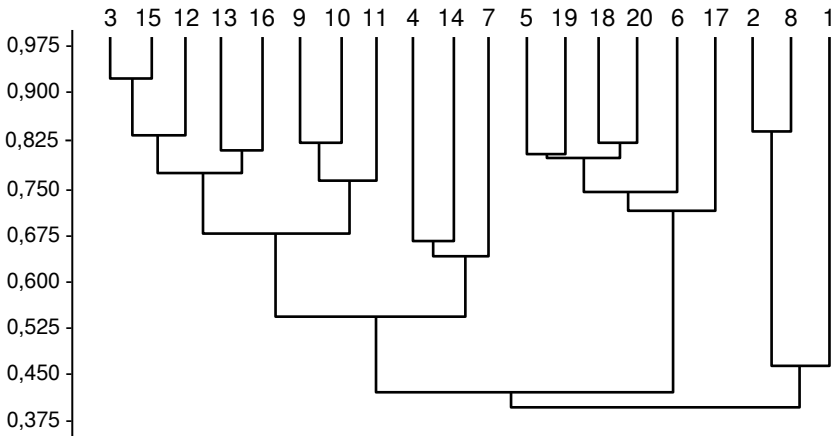
Az általános statisztikai eredményeket a 4. táblázat mutatja:

	<i>-nak/-nek</i>	<i>-hoz/-hez/-höz</i>	<i>-nál/-nél</i>
legkevesebb–legtöbb létrehozott csoport	2–11	2–11	3–10
adatközlőnkénti átlagos csoportszám	6,4	5,4	5,7
leggyakoribb csoportszám	6	4	5
legkisebb elemszám / csoport	1	1	1
legnagyobb elemszám / csoport	17	17	12

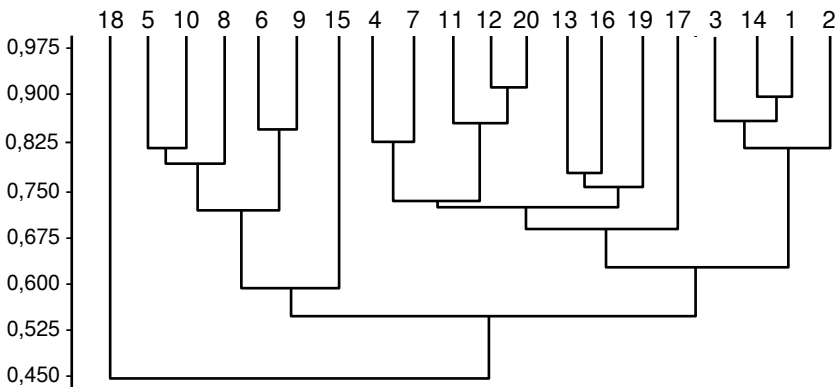
4. táblázat
A csoportosítás utáni eredmények

⁵ Mindegyik sorozatnál látható volt ez a szöveg, az [X] helyén az adott rag szerepelt vastaggal szedve.

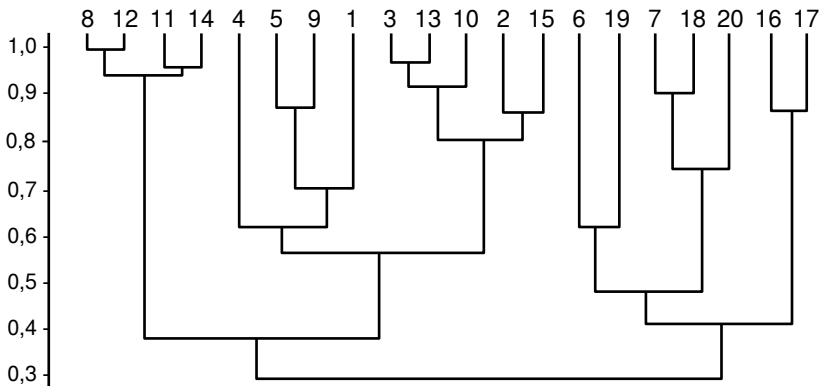
Az eredmények után több dolgot is érdemes megvizsgálni. Az egyik ilyen a szétválási pontok helyzete. Minél lejjebb válik szét két csoport, annál jobban elkülönülnek, vagyis az elemeiket kevesebb adatközlő tette egy csoportba. Kulcsfontosságú a legelső szétválási pont: minél magasabb értéknél helyezkedik el a legelső szétválási pont, feltehetően annál nehezebb volt az adatközlők számára a disztinkt csoportok létrehozása. A legelső szétválási pont azt mutatja meg, hogy az egymáshoz legközelebb álló jelentések mennyire szorosak. Általánosságban: minél alacsonyabban válik el egy ág egy másik ágtól, annál markánsabb a köztük lévő jelentésbeli különbség. Az 1–3. ábrán látható a három esetrag dendrogramja.

1. ábra
A -nak/-nek rag dendrogramja

2. ábra
A -hoz/-hez/-höz rag dendrogramja

3. ábra
A *-nál/-nél* rag dendrogramja

A három gráf legalsó szétválási pontjai kapcsán az alábbiakat láthatjuk. A legalacsonyabban a *-nál/-nél* rag ábráján van ez a pont, 0,3-as értéknél. Ez azt jelenti, hogy a leginkább elkülönülő jelentéscsoportok ennél a ragnál jöttek ki. Ezt támasztja alá az is, hogy a leginkább összetartozó elemek (#8, #12) az 1-es értékhez közel válnak szét. Ez azt is valószínűsíti, hogy itt érezték az adatközlők a legkönnyebbnek azt a feladatot, hogy különálló csoportokat kell létrehozniuk. A legmagasabban a *-hoz/-hez/-höz* rag ábráján van az első szétválási pont: 0,45-nél. Az egymáshoz legközelebb álló két jelentés itt válik el a legkisebb értéknél: 0,9-nél. Az adatközlők számára tehát valószínűleg ennél a ragnál volt a legnehezebb csoportokat elkülöníteni.

Ezeket a feltételezéseket erősíteni látszik az adattábla is. A számosított adatokból ki lehet olvasni, hogy melyek azok a kártyák, amelyeket egyik adatközlő sem sorolt ugyanabba a csoportba. Sokatmondó tehát az is, hány olyan párosítás van, amelyet senki nem érzett összetartozónak. Ennek a számnak a nagysága szintén a jelentések nagyobb fokú elkülönülését mutatja. Ez az adat a fentebbiekkel összefüggő képet mutat. A *-nál/-nél* rag esetében fordult elő a legtöbb olyan párosítás, amelyet egyetlen adatközlő sem érzett összetartozónak: összesen 27. A legkevesebb ilyen pedig a *-hoz/-hez/-höz* ragnál volt: mindössze 3. Vagyis az előbbinél jobban szétváltak a jelentések, mint az utóbbinál.

Az adattáblából azt is meg tudjuk nézni, hogy melyek azok a kártyák, amelyeket a legkevesebb további kártyával soroltak egy csoportba az adatközlők. Ez arról árul el valamit, hogy melyik megvalósulást érezték jelentéstanilag a legkevésbé hasonlóknak a többi megvalósuláshoz. Az ilyen adatoknál valószínűsíthetünk egy önálló jelentést.

A *-nál/-nél* rag adatai közül az alábbi két kártyát sorolták együtt a legkevesebbszer más kártyákkal egy csoportba:

- (2) #7 Az ír teniszező 6:0, 5:1-**nél** feladta a meccset.
- (3) #18 Az énekes az élő adások **felénél** kiesett a versenyből.

Ezek az általam felállított csoportok közül az „idő / alkalom” csoportba tartoznak. A 3. ábráról leolvasható, hogy ezek egy ágon helyezkednek el a gráfon. Vagyis egymáshoz közel, a többi jelentéstől viszont viszonylag távol kerültek.

A *-nak/-nek* rag datívuszi sűrűsödési tartományában az a kártya, amelyet a legkevesebb további kártyával soroltak egy csoportba, az etikai datívusz kártyája volt:

(4) #7 Csak le ne verjen **nekem** valamit!

Ez több szempontból is különleges példa, erről részletesebben l. a 4.1-es részt. Ahogy az 1. ábra mutatja, ez a kártya két másikkal került közeli ágra:

(5) #4 Mi mindig örülünk egymás**nak**.

(6) #14 Az ügy nagyon fontos ön**nek**.⁶

A (4)–(6) egy csoportba tartozását motiválhatta az, hogy ezekben a mondatokban a *-nak/-nek* rag által megkonstruált szereplő a folyamatban belsőleg érintett. A következőkben az egyes ragok vizsgálatának eredményeit részletezem.

4.1. A *-nak/-nek* rag

A vizsgálat fókuszában a *-nak/-nek* rag jelentésszerkezete állt, a másik két rag adatai bizonyos összetetéseket tesznek lehetővé. Az előzetes korpuszvizsgálat a jelentésszerkezetben két nagyobb csomópontot mutatott ki: a datívuszi és genitívuszi funkciókat. A dendrogram (l. 1. ábra) három fő ágat mutatott: a datívuszi és a genitívuszi funkciók csoportja mellett a „kivételes” jelentések csoportját. Azok a jelentések, amelyek egymáshoz a legközelebb álltak, a recipiensi funkció megvalósulásai voltak:

(7) #3 A diákok**nak** kiosztották a félévi bizonyítványt.

(8) #15 A hallgató levelet írt a professzor**nak**.

Ezek olyan jelenetet írnak le, amely egy fizikai térben elképzelhető tranzakciós folyamatként. A szereplők olyan személyek, akik egy fizikai tárgyat eljuttat(hat)nak egy másik személyhez, a recipienshez, amelyet a *-nak* ragos névszók dolgoznak ki. Ezekhez legközelebb a kedvezményezettet/kárvalottat kidolgozó *-nak/-nek* ragos névszókat tartalmazó kártyák voltak.

(9) #12 Pénzbírság a Ferrarin**ak**.

(10) #13 A világbajnokságon az olaszok**nak** drukoltam.

(11) #16 Zsófi egy életmódmagazin**nak** dolgozik.

A datívuszi csomóponton belül egy további alcsoportot is találunk. Ez azoknak a mondatoknak a csoportja, amelyek deontikus modalitásúak. A deontikus modalitás kötelezettséget fejez ki (vö. Talmy 2000). A magyarban a deontikus modalitású konstrukció egy tipikus sémája a *kell* igét tartalmazza, amely a szükségességet folyamatként konstruálja meg, a szükséges folyamat pedig főnévi igenévként kerül kidolgozásra. Az erő/elvárásrendszer a *-nak/-nek* ragos szereplőre hat (vö. Kugler 2017:

⁶ Köszönöm a tanulmány egyik anonim lektorának, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a (4)–(6) mondatokban a *-nak/-nek* rag mind névmásokra kerül. A tanulmány a későbbiekben több ponton is reflektál arra, hogy egyes mondatok egy ágra kerülését a szerkezeti hasonlóságok is motiválhatják. A (4)–(6) példákban a szófajtság mellett viszont szemantikai összefüggést mutat az is, hogy mind személyt (a szituáció résztvevőjét) jelölő névmások.

481–482). A deontikus alcsoportot mutatják a (12)–(13) mondatok, amelyekkel a (14) is egy ágra került:

- (12) #9 Idegenek**nek** belépni tilos.
- (13) #10 Az alperes**nek** fizetnie kell.
- (14) #11 A bizottság**nak** egy hónap áll rendelkezésére.

Azt, hogy ezek a kártyák a datívuszi ágba kerültek, motiválja az, hogy a *-nak/-nek* ragos névszók által jelölt szereplők a folyamat belső érintettjei. Ez alapján kerülhet ide az etikai datívusz is:

- (15) #7 Csak le ne verjen **nekem** valamit!

Ez a szerkezet azért is különleges, mert a többi mondathoz képest ebben szigorú értelemben véve nem ragként jelenik meg a *-nak/-nek*. Az etikai datívusz a magyarban általában az egyes szám első személyű személyes névmás datívuszi esetalakjában jelenik meg (Rácz–Szemere 1985: 86). Más nyelvekben is jellemzően névmási alakokban fordul elő ez a funkció, a cseh nyelvben az egyes szám második személyű személyes névmáson. Fried (2014: 13) szerint ez az etikai datívusz diskurzuspépítő funkciója miatt lehet. Az ilyen típusú datívusz funkciója főként pragmatikai (Janda 1993: 89), a beszédhelyzetbe erősen beágyazott. Emiatt Fried (2014: 12–13) az 'interakciós datívusz' elnevezést javasolja az etikai datívusz helyett.

A *-nak/-nek* rag dendrogramjának egy másik nagy ága a genitívuszi funkcióknak az ága. Ide tartozik az elidegeníthető birtokosság, amikor a birtokos tipikusan humán szereplő, akinek a birtokában egy fizikai tárgy van (16), a (17)–(20) példák pedig absztraktabb összetartozási viszonyokat dolgoznak ki:

- (16) #5 A fiún**ak** a könyve került hozzám.
- (17) #19 A vállalkozók**nak** egy széles rétege pályázhat.
- (18) #18 A testület ura a helyzet**nek**.
- (19) #20 Az eszmecseré**nek** az időpontját október 15-re javasoljuk.
- (20) #17 Vállára borulhatsz az édesanyád**nak**.

Az itt felsorolt példák a tipikus birtokláson kívül többfajta összetartozási viszonyt tesznek kidolgozottá. A *-nak/-nek* ragos névszók szemantikai struktúrájából a figyelem előterébe kerülhet: a) az egész egy része (17); b) hogy valami hatalmat gyakorol valami más felett (18); c) egy esemény időpontja (19); d) egy személy egy testrésze (20).

A (16)–(20)-as mondatokban a *-nak/-nek* ragos névszók szerkezetileg egy névszói fejnek vannak alárendelve, ez pedig különbözik a további *-nak/-nek* ragos konstrukcióktól. Ahogy a tanulmány korábban említette, ennél a funkcionál felmerül annak a gyanúja, hogy itt a *-nak/-nek* egy homonim változatával találkozunk. Ennek a vitának az eldöntésében segíthet az is, hogy az adatközlők hová sorolták a datívusz és genitívusz közötti átmeneteket.

A birtokos részeshatározó a datívuszi funkcióhoz áll közelebb: a *-nak/-nek* ragos névszó egy ige bővítménye, és feldolgozható egy szituáció kedvezményezettjeként vagy kárvallottjaként, de egyeztetve van egy birtokos személyjeles névszóval személyben. A datívusz possesszívus a genitívuszi funkcióhoz áll közelebb: a *-nak/-nek* ragos névszó a birtoklást kifejező (kifejtett vagy kifejtetlen) *van/nincs* ige bővítménye, és szintén egyeztetve van személyben egy birtokos személyjeles névszóval.

A birtokos részeshatározó (21) valóban a datívuszi csomópontba került, míg a datívusz possesszívusz (22) a genitívusziba:

- (21) #11 A bizottsá**gnak** egy hónap áll rendelkezésére.
 (22) #6 Vége a hangskodás**nak**.

Ez azt jelenti, hogy az adatközlők analógiákat éreztek ezek és a további datívuszi/genitívuszi funkciók jelentéseinek feldolgozásában.

A harmadik nagy ágba három, ezektől eltérő jelentésű funkció került. Eléggé elkülönülve, minden mástól alacsony Y-értéknél elválva jön a téri viszony kifejezése (23). A mentális folyamat, kiértékelés végpontjának kidolgozása (24) és az eredmény-állapot kifejezése (25) viszont egymáshoz közel kerültek a dendrogramon. A (23)–(25) viszont a datívuszi és genitívuszi csomóktól jellemzően elkülönülnek.

- (23) #1 A szörfös a parti kövek**nek** csapódott.
 (24) #8 János festő**nek** kiváló.
 (25) #2 A nagymamám a málnát szörp**nek** teszi el.

A dendrogramon (l. 1. ábra) tehát három nagy jelentéscsoport különül el. Az egyik a datívuszi, a másik a genitívuszi, a harmadik pedig az ezektől eltérő funkciók csoportja. Az eredmények segítenek abban, hogy lássuk: a datívuszi és a genitívuszi funkciók jelentésstanilag is összefüggnek, a közöttük lévő átmeneti jelentések elhelyezkedése pedig arra enged következtetni, hogy a jelentés kiterjesztése az eredeti, helyviszony-jelöléstől a datívuszi funkciókon keresztül a genitívusziig motivált.

4.2. A -hoz/-hez/-höz rag

Elsődlegesen ez is helyviszonyt konstruál meg. A kártyák között egyetlen olyan volt, amelyben a rag egy névutói konstrukcióban jelenik meg (26): a *vmihez képest* ragvonzó névutó névszóján. A 2. ábrán látszik, hogy ez a szerkezet az összes többi-től elválik, ráadásul nagyon alacsony Y-értéknél. A névutós konstrukció egyszerre különült el strukturálisan is a további konstrukcióktól, valamint a szerkezet nagyfokú szemantikai absztraktsága is oka lehetett annak, hogy ennyire eltávolodik a gráfon a többi adattól.

- (26) #18 A régebbi LG mobil**hoz** képest meglehetősen furcsán néz ki az új.

Továbbá a 20 kártya közé két olyan is került, amelyben a *-hoz/-hez/-höz* ragos névszó a *köt* 'kapcsolódik' ige egy-egy származékának vonzataként fordul elő. Ezekben az esetekben a szemantikai különbözőség azonban „felülírta” a strukturális hasonlóságokat. A #15-ös mondat hamar különválik a többi mondatától, a #11-es azonban további, összetartozást kifejező funkciójú ragokat tartalmazó mondatokkal került egy csoportba (l. (27)–(30)).

- (27) #15 Pályázni csak határidő**höz** kötötten lehet.
 (28) #11 A szervezetek pártok**hoz** egyáltalán nem kötődnek.
 (29) #12 Az agave a liliumok családjá**hoz** kapcsolódik.
 (30) #20 Az úri társaság**hoz** tartozás nem volt kedvemre való.

Hiába volt a struktúra hasonló a #15-ös és a #11-es mondat között, a 'valamihez tartozás' mint jelentés erősebb motivációnak bizonyult a csoportok létrehozásakor.

4.3. A *-nál/-nél* rag

Ahogy a tanulmányban korábban szó volt róla, ennél a ragnál jöttek létre a leginkább elkülönülő csoportok. A #8-as és a #12-es mondatokat a 25-ből 24 adatközlő egy csoportba sorolta. Közel kerültek hozzájuk a #11-es és a #14-es is (l. 31–34):

- (31) #8 A színészek**nél** Dr. House karaktere a legnépszerűbb.
- (32) #12 Gyermekek**nél** intő jel lehet a hirtelen súlyvesztés.
- (33) #11 Eltökéltétség**ből** nem volt hiány a kenusok**nál**.
- (34) #14 Sokak**nál** jelentkeztek a csontritkulás tünete.

A (31)–(34)-ben közös az, hogy a *-nál/-nél* rag humán szereplőt kidolgozó névszókra kerül rá.

A 3. táblázatban felsorolt funkciók gyakoriságából látszik, hogy a valamivel való összehasonlítás funkciójának kifejezése az egyik legjellemzőbb. A kártyák közé 3 ilyen került, a #4-es, #16-os és #17-es; ezek közül azonban csak az utóbbi kettő alkot egy csoportot (l. (35)–(36)):

- (35) #16 A számlám a vár**tnál** lényegesen magasabb.
- (36) #17 A felelősök különb**nél** különb kritériumrendszereket állítanak föl.

A #4-es mondat azonban a különféle helyviszonyokat kidolgozó példák közé sorolták be (l. (37)–(40)):

- (37) #4 Az autóbusz nem jutott Budapest**nél** messzebbre.
- (38) #5 Marianna a konyhában ült gyertyafény**nél**.
- (39) #9 A mikrofon**nál** Bóti Attila.
- (40) #1 Csak öt percig maradtam anyá**mnál**.

A hasonlító szerkezet egyik tipikus konstrukciós sémája a *-bb* jeles középfokú melléknév (vagy határozószó), és egy *-nál/-nél* esetraggal ellátott névszó, amely kifejezi az összehasonlítottak közül azt a szereplőt, amelyikre az összehasonlítás alapja kevésbé jellemző. A *Budapestnél messzebbre* ennek a szerkezeti sémának megfelel, mégis másik csoportba került. Ez azért lehet, mert a *-nél* rag ebben az esetben egy olyan névszóra kerül, amely földrajzi névként (tulajdonnévként) a fizikai térben konkrét helyszínt jelöl ki. Így helyviszonyt kidolgozó szerkezetekkel kerülhetett egy csoportba. Ebben az esetben tehát annak a névszónak a jelentése, amelyre az esetrag került, nagymértékben befolyásolta a döntéshozatalt, illetve a *jut* ige is olyan folyamatot dolgoz ki, amely során valaki (valami) helyváltoztatást végez.

Az elemzések azt mutatják, hogy nem lehet pontosan tudni, hogy az anyanyelvi beszélők a csoportosítási feladat során a döntéseiket mi alapján hozták meg. Tudatosan nem kérdeztem meg a beszélőket a döntéseik okáról, ezzel akartam elkerülni, hogy túlságosan reflexívek, illetve önreflexívek legyenek a folyamat során. Így természetesen az sem tudható, hogy korábbi, oktatásban elsajátított ismereteik mennyiben befolyásolták őket a döntéshozatalt. Azt viszont láthatjuk, hogy a szerkezeti és a jelentésbeli hasonlóság egyaránt motiválta a csoportosítási döntéseket.

5. Összefoglalás

A tanulmányban egy olyan empirikus kutatási módszert mutattam be, amelyet magyar nyelvi anyagon még nem használtak. A csoportosítási feladat segíthet abban, hogy az esetragok poliszémiáját egy újfajta nézőpontból lehessen vizsgálni: a nyelvhasználói intuíciók szerint. A kísérletben három esetragot vizsgáltam: a vizsgálat fő fókusza a *-nak/-nek* rag jelentésszerkezetének feltárása volt, de a *-hoz/-hez/-höz* és a *-nál/-nél* ragokkal is elvégeztem a kísérletet.

A módszer nagyobb megbízhatósága érdekében a mintául szolgáló kísérlet módszertanán több ponton változtattam. A kártyák kiválasztásához egy előzetes korpuszalapú vizsgálatot végeztem mind a három esetraggal, hogy az egyes funkcióik korpuszban előforduló gyakoriságát meg lehessen állapítani.

A csoportosítási feladat elvégzése után a számított adatokból hierarchikus klaszteranalízissel dendrogramok készültek, amelyek megmutatják, milyen nagyobb csomópontokat lehet találni a jelentések között. Az összefüggőbb jelentések egy csoportot alkottak az ábrákon.

Az ábrák elemzése alapján a következők láthatók. A *-nak/-nek* rag jelentésszerkezetében a korpuszvizsgálathoz hasonlóan itt is két nagyobb csomópont rajzolódik ki: a datívuszi és a genitívuszi csomópontok. A kettő közötti átmeneti jelenségek: a datívusz possesszívusz és a birtokos részeshatározó a nekik analogikusan megfelelő csomópontokba kerültek. Ez azt erősíti, hogy a genitívuszi funkció jelölése is a poliszém jelentésstruktúra része. A *-hoz/-hez/-höz* és a *-nál/-nél* ragok vizsgálatában láthattuk, hogy a jelentés mellett a strukturális sajátosságok szintén befolyásolhatják az eredményeket, még akkor is, ha a feladat jelentésbeli besorolást kért. Így előfordult olyan is, hogy a funkció szerinti besorolás az előzetes vizsgálatban más eredményt hozott, mint a nyelvhasználók saját intuíciói szerinti besorolás. A csoportosítási feladat közelebb vihet minket azokhoz a konceptuális struktúrákhoz, amelyek a nyelvhasználók jelentésképző folyamatait sémaként irányítják.

Hivatkozások

- Cuyckens, Hubert – Britta Zawada 2001. Introduction. In Hubert Cuyckens – Britta Zawada (szerk.) *Polysemy in Cognitive Linguistics. Selected papers from the International Cognitive Linguistics Conference, Amsterdam, 1997*. (Current Issues in Linguistic Theory 177) Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins Publishing Company. ix–xxvii. doi:10.1075/cilt.177.02cuy.
- Divjak, Dagmar – Stefan Th. Gries 2008. Clusters in the mind?: Converging evidence from near synonymy in Russian. *The Mental Lexicon* 3/2:188–213. doi:10.1075/ml.3.2.03div.
- Elekfi László 1993. Eltűnően van-e a magyar birtokos részeshatározó? In Horváth Katalin – Ladányi Mária (szerk.) *Állapot és történet – szinkronia és diakronia – viszonya a nyelvben*. Budapest: ELTE BTK. 35–45.
- Fried, Mirjam 2014. From semantic to interactional dative: a preliminary investigation. In Michaela Martinková – Markéta Janebová – Jaroslav Macháček (szerk.) *Categories and Categorical Changes: The Third Syntactical Plan and Beyond*. Olomouc: Palacký University. 12–20.

- Hadrovics László 1969. *A funkcionális magyar mondattan alapjai*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Janda, Laura A. 1993. *A Geography of Case Semantics. The Czech Dative and the Russian Instrumental*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter.
- Johnson, Mark 1987. *The Body in the Mind. The Bodily Basis of Meaning, Imagination, and Reason*. Chicago: University of Chicago Press.
- Keszler Borbála 2000. A határozók. In Keszler Borbála (szerk.) *Magyar grammatika*. Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó. 428–449.
- Korompay Klára 1991. A névszórágózás. In Benkő Loránd – E. Abaffy Erzsébet (szerk.) *A magyar nyelv történeti nyelvtana I. A korai ómagyar kor és előzményei*. Budapest: Akadémiai Kiadó. 284–318.
- Kövecses Zoltán – Benczes Réka 2010. *Kognitív nyelvészet*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Kugler Nóra 2017. Az evidencialitás és a modalitás. In Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.) *Nyelvtan*. (A magyar nyelv kézikönyvtára) Budapest: Osiris Kiadó. 467–494.
- Ladányi Mária 2008. Van-e genitivusz a magyarban? In Bereczki András – Csepregi Márta – Klima László (szerk.) *Ünnepi írások Havas Ferenc tiszteletére*. (Uralisztikai Tanulmányok 18) Budapest: ELTE BTK Finnugor Tanszék, Numi-Tórem Finnugor Alapítvány. 522–534.
- Ladányi Mária 2017. Alaktan. In Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.) *Nyelvtan*. (A magyar nyelv kézikönyvtára) Budapest: Osiris Kiadó. 503–662.
- Lakoff, George 1987. *Women, Fire, and Dangerous Things*. Chicago, London: University of Chicago Press.
- Langacker, Ronald W. 1987. *Foundations of Cognitive Grammar: Vol. 1. Theoretical Prerequisites*. Stanford: Stanford University Press.
- Langacker, Ronald W. 2008. *Cognitive Grammar. A Basic Introduction*. Oxford, New York: Oxford University Press.
- Lewandowska-Tomaszczyk, Barbara 2007. Polysemy, prototypes, and radial categories. In Dirk Geeraerts – Hubert Cuyckens (szerk.) *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*. Oxford: Oxford University Press. 139–169.
- Oravecz, Csaba – Tamás Váradi – Bálint Sass 2014. The Hungarian Gigaword Corpus. In Nicoletta Calzolari – Khalid Choukri – Thierry Declerck – Hrafn Loftsson – Bente Maegaard – Joseph Mariani – Asuncion Moreno – Jan Odijk – Stelios Piperidis (szerk.) *Proceedings of the Ninth International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC'14)*. Reykjavik: European Language Resources Association (ELRA). 1719–1723.
- Pomázi, Bence 2019. An empirical method to distinguish the meanings of three case suffixes in Hungarian. *Język. Komunikacja. Informacja* 14:33–52.
- Rácz Endre – Szemere Gyula 1985. *Mondattani elemzések*. Budapest: Tankönyvkiadó.
- Radden, Günter – Klaus-Uwe Panther 2004. Introduction: Reflexions of motivation. In Klaus-Uwe Panther – Günter Radden (szerk.) *Studies in Linguistic Motivation*. Berlin, New York: Mouton De Gruyter.
- Rosch, Eleanor H. 1973. Natural categories. *Cognitive Psychology* 4/3:328–350. doi:10.1016/0010-0285(73)90017-0.

- Sandra, Dominiek – Sally Rice 1995. Network analyses of prepositional meaning: Mirroring whose mind – the linguist’s or the language user’s? *Cognitive Linguistics* 6/1:89–130. doi:10.1515/cogl.1995.6.1.89.
- Szabolcsi Anna 1992. *A birtokos szerkezet és az egzisztenciális mondat*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Talmy, Leonard 2000. *Toward a Cognitive Semantics Vol 1. Concept Structuring Systems*. Cambridge: The MIT Press.
- Tolcsvai Nagy Gábor 2013. *Bevezetés a kognitív nyelvészetbe*. Budapest: Osiris Kiadó.
- Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.) 2017a. *Nyelvtan*. (A magyar nyelv kézikönyvtára) Budapest: Osiris Kiadó.
- Tolcsvai Nagy Gábor 2017b. Jelentéstan. In Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.) *Nyelvtan*. (A magyar nyelv kézikönyvtára) Budapest: Osiris Kiadó. 207–502.

A szerzőről

Pomázi Bence az Eötvös Loránd Tudományegyetem Nyelvtudományi Doktori Iskolájának utolsó éves doktorandusza a Magyar nyelvészet program Leíró nyelvészet alprogramján. Az ELKH Nyelvtudományi Kutatóközpont Lexikológiai Intézetének tudományos segédmunkatársa.

Elérhetősége: pomazi.bence@gmail.com